

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 28 października 2011 r.

DOLiS/DEC – 908/11

dot. DOLiS - 440 - 535/10/TŻ/11/II

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.) art. 12 pkt 2, art. 22 w związku z art. 26 ust. 1 pkt 3, art. 32 ust. 1 pkt 6 oraz art. 35 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst jedn. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie Bank, reprezentowanego przez radcę prawnego Y, o ponowne rozpatrzenie sprawy ze skargi Pana X, dotyczącej odmowy sprostowania przez Bank jego imienia i nazwiska, zakończonej decyzją administracyjną Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 30 grudnia 2010 r. (znak: DOLiS/DEC-1420/10/51775,51776)

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych w dniu 2 lipca 2010 r. wpłynęła skarga Pana X, zwanego dalej również Skarżącym, dotycząca odmowy sprostowania przez Bank, jego imienia i nazwiska. W jej uzasadnieniu Skarżący podniósł, iż cyt.: „(...) z Banku otrzymał kartę kredytową (...) wystawioną na nazwisko X1 (...)”. Ponadto Skarżący po pisemnym zwróceniu się do Banku z prośbą o sprostowanie jego imienia i nazwiska, otrzymał odpowiedź, że cyt.: „(...) Bank zatwierdzając (...) Regulamin zezwala na dowolną pisownię danych osobowych na dokumentach bankowych (...)”. Wskazując na powyższe Skarżący wniósł o „interwencję w tej sprawie.

W toku przeprowadzonych w niniejszej sprawie czynności wyjaśniających Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił, co następuje:

1. Skarżący zawarł z Bankiem umowę o rachunek bankowy oraz umowę o kartę kredytową. Następnie Skarżący zrezygnował z karty kredytowej, składając wypowiedzenie umowy o kartę kredytową.
2. W piśmie z dnia 21 września 2010 r. Bank wskazał, że cyt.: „(...) Dane osobowe Skarżącego przetwarzane są w formie elektronicznej w głównym systemie informatycznym Banku a także archiwizowane są w formie papierowej (umowy). Dane Skarżącego w systemie głównym przetwarzane są jako „X”. Niektóre systemy dodatkowe czerpiące z systemu głównego przetwarzają je jednak jako „X1” (...).

W tym stanie faktycznym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wydał decyzję administracyjną z dnia 30 grudnia 2010 r. (sygn.: DOLiS/DEC-1420/10/51775, 51776), mocą której nakazał Bankowi, sprostowanie imienia i nazwiska Pana X, z niepoprawnej formy „X1” na „X”, przetwarzanych w zbiorach danych osobowych Banku. Decyzja ta została zaskarżona przez Panią Y – radcę prawnego reprezentującego Bank - w terminie ustawowym.

Zaskarżając decyzję Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 30 grudnia 2010 r. pełnomocnik Banku wskazał w piśmie z dnia 17 stycznia 2011 r., że cyt.: „(...) skarżący [Bank] nie ma możliwości wykonania decyzji z dnia 30.12.2010 r., jako że jedyny nośnik danych klienta zapisanych w formie nie odpowiadającej ich brzmieniu stanowiła karta kredytowa, która została zniszczona w związku z rozwiązaniem umowy z klientem”. Pełnomocnik Banku ponownie wskazał, że cyt.: „(...) dane osobowe X przetwarzane w dwóch systemach informatycznych: (xxx) będący podstawowym systemem dla prowadzenia rachunków pożyczek i kredytów (...) oraz kart będącym systemem transakcyjnym, w którym prowadzone są rachunki kart kredytowych” oraz, że cyt.: „Wyjątek stanowiło przetwarzanie danych X poprzez umieszczenie na karcie kredytowej jego imienia i nazwiska w zapisie nie uwzględniającym polskich znaków diakrytycznych. Na takie odstępstwo jednak skarżący [Bank] uzyskał zgodę X, która wyrażona była poprzez zawarcie umowy o przyznanie limitu kredytowego i korzystanie z karty kredytowej”. Pełnomocnik Banku podkreślił, iż cyt.: „(...) to X złożył oświadczenie o rozwiązaniu umowy łączącej go z bankiem. Wobec zwrotu karty skarżącemu [bankowi] i jej zniszczenia ustało przetwarzanie niepoprawnych danych X. W tym miejscu wskazuję, że poza kartą kredytową dane klienta były przetwarzane w niepoprawnej formie w systemie służącym do komunikacji z Bankiem 1., który świadczy na rzecz skarżącego [banku] usługi związane z wydawaniem kart kredytowych. Przekazanie tych danych nastąpiło jednorazowo – wyłącznie w celu wytworzenia karty z danymi klienta. Dane w tej formie nie są w późniejszym okresie przetwarzane”.

Wobec okoliczności przedstawionych przez pełnomocnika Banku we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, organ do spraw ochrony danych osobowych zwrócił się pisemnie (sygn. DOLiS-440-535/10/77831/11) do Banku o dodatkowe wyjaśnienia. W odpowiedzi na powyższe pismo, Pani Z – radca prawny – złożył w piśmie z dnia 18 marca 2011 r. dodatkowe wyjaśnienia jako pełnomocnik Banku. Z wyjaśnień wynika, iż aktualnie Bank przetwarza dane Pana X z tytułu 3 umów, tj. „a) umowy pożyczki gotówkowej (...) z dnia 30-04-2009 r. (...), b) umowy o limit kredytowy i kartę kredytową (...) z dnia 29-04-2009 r. Umowa została rozwiązana z dniem 18-08-

2010 r., c) umowy o kredyt konsumencki (...) z dnia 10-07-2008 r.”. Pełnomocnik Banku argumentuje, iż w związku z umową wskazaną w ww. punkcie b) podstawę prawną przetwarzania danych osobowych Pana X cyt.: „stanowi przepis art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 74 ust. 2 pkt 4 ustawy o rachunkowości w zw. z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych. Zakres przetwarzania obejmuje dane dotyczące sposobu realizacji wygasłych zobowiązań. Bank przetwarza dla celów rachunkowych oraz w celu ochrony przed roszczeniami klienta oraz rozpatrywania reklamacji”. Pełnomocnik Banku podkreśla ponadto, że cyt.: „Sformułowanie o niepoprawnym przetwarzaniu danych, użyte w piśmie z dnia 21.09.2010 r., dotyczyło wyłącznie systemu służącego przesłaniu danych do Banku 1 (...) Zatem jedynie w plikach przesyłanych do Banku dane klienta zapisywane były niepoprawnie, jednakże wyłącznie na potrzeby wytworzenia karty i jej przesłania do klienta. Pliki te są przechowywane wyłącznie w celach archiwalnych”, oraz, że cyt.: „Bank podjął prace mających na celu odwzorowywanie na kartach płatniczych danych osobowych w poprawnym brzmieniu”.

Po dokonaniu ponownej analizy materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych stwierdził, co następuje.

Decyzja Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 30 grudnia 2010 r. (sygn.: DOLiS/DEC - 1420/10/51775, 51776) jest prawidłowa, a podnoszone we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy argumenty oraz przedłożony materiał dowodowy nie uzasadniają konieczności zmiany jej rozstrzygnięcia.

Nie ulega wątpliwości, iż Bank, jest administratorem danych osobowych Skarżącego w rozumieniu art. 7 pkt 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), zwanej dalej ustawą, jak również, że przepisy ustawy mają zastosowanie w przedmiotowej sprawie, bowiem dane osobowe są przetwarzane w systemach informatycznych (art. 2 ust. 2 pkt 2 ustawy). Bank nie kwestionuje także faktu, iż zawierając ze Skarżącym umowę o limit kredytowy i kartę kredytową z dnia 29 kwietnia 2009 r., przetwarza dane osobowe Skarżącego w niepoprawnej formie, tj. bez polskich znaków diakrytycznych, w celu wyrobienia ww. karty kredytowej.

Wskazać należy, że pełnomocnicy Banku złożyli w pismach z dnia 17 stycznia 2011 r. oraz z dnia 18 marca 2011 r. wyjaśnienia, które są wzajemnie sprzeczne. W piśmie z dnia 17 stycznia 2011 r. pełnomocnik Banku wskazał, iż nie jest możliwe wykonanie decyzji Generalnego Inspektora z dnia 30 grudnia 2010 r., bowiem Bank przetwarzał dane osobowe Skarżącego w niepoprawnej formie jedynie na karcie kredytowej, która została zniszczona w związku wypowiedzeniem umowy przez Skarżącego. Pełnomocnik Banku podkreślił w tym piśmie, iż dane osobowe Skarżącego były przetwarzane przez Bank w systemie cyt.: „służącym do komunikacji z Banku1., który świadczy na rzecz [banku] usługi związane z wydawaniem kart kredytowych” oraz, że cyt.: „Dane w tej formie nie są w późniejszym okresie przetwarzane”. Tymczasem w piśmie z dnia 18 marca 2011 r. drugi pełnomocnik Banku wyjaśnił, iż dane osobowe Skarżącego, wynikające z umowy o limit kredytowy i kartę kredytową z dnia 29 kwietnia 2009 r., która to umowa została rozwiązana z dniem 18 sierpnia 2010 r., są przetwarzane w formie niepoprawnej w pliku cyt. „wyłącznie w celach archiwalnych”. Na potwierdzenie wyjaśnień pełnomocnik Banku dołączył wydruki ze zbiorów danych Banku, w którym przetwarzane są dane Skarżącego. Na jednym z przedłożonych wydruków widnieją dane osobowe Pana X w niepoprawnej formie, tj. „X1”.

Wobec powyższego należy podnieść, iż przepisy ustawy nakładają na administratora danych obowiązek respektowania praw osoby, której dane dotyczą, określonych w jej rozdziale 4. W myśl art. 32 ust. 1 pkt 6 ustawy, każdej osobie przysługuje bowiem prawo do kontroli przetwarzania danych, które jej dotyczą, zawartych w zbiorach danych, a zwłaszcza prawo do żądania uzupełnienia, uaktualnienia, sprostowania danych osobowych, czasowego lub stałego wstrzymania ich przetwarzania lub ich usunięcia, jeżeli są one niekompletne, nieaktualne, nieprawdziwe lub zostały zebrane z naruszeniem ustawy albo są już zbędne do realizacji celu, dla którego zostały zebrane. Zgodnie natomiast z art. 35 ust. 1 ustawy, w razie wykazania przez osobę, której dane osobowe dotyczą, że są one niekompletne, nieaktualne, nieprawdziwe lub zostały zebrane z naruszeniem ustawy albo są zbędne do realizacji celu, dla którego zostały zebrane, administrator danych jest obowiązany, bez zbędnej zwłoki, do uzupełnienia, uaktualnienia, sprostowania danych, czasowego lub stałego wstrzymania przetwarzania kwestionowanych danych lub ich usunięcia ze zbioru, chyba że dotyczy to danych osobowych, w odniesieniu do których tryb ich uzupełnienia, uaktualnienia lub sprostowania określają odrębne ustawy.

Jednocześnie, racjonalny ustawodawca nie przewidział w przepisach ustawy żadnego rozróżnienia dla poprawności przetwarzania danych osobowych w zależności od celu, dla którego dane te są przetwarzane. Oznacza to, iż na każdym etapie przetwarzania danych, jak również w każdym celu ich przetwarzania, ich administrator winien przestrzegać zasad określonych w art. 26 ustawy. Zgodnie z tym przepisem, administrator danych przetwarzający dane powinien dołożyć szczególnej staranności w celu ochrony interesów osób, których dane dotyczą, a w szczególności jest obowiązany zapewnić, aby dane te były m.in. merytorycznie poprawne i adekwatne w stosunku do celów, w jakich są przetwarzane (ust. 1 pkt 3), przechowywane w postaci umożliwiającej identyfikację osób, których dotyczą, nie dłużej niż jest to niezbędne do osiągnięcia celu przetwarzania (ust. 1 pkt 4). Ponownie należy podkreślić, iż art. 26 ustawy odpowiada w zupełności art. 5 Konwencji 108 Rady Europy sporządzonej w Strasburgu dnia 28 stycznia 1981 r. o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych (Dz. U. z 2003 r. Nr 3, poz. 25), który stanowi m.in., że dane powinny być przetwarzane rzetelnie, dokładnie i w razie potrzeby uaktualniane oraz art. 6 Dyrektywy 95/46/EC Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych oraz swobodnego przepływu tych danych (OJ Nr L 281 z 23 listopada 1995 r., s. 31), nakładającemu obowiązek zapewnienia przez państwa członkowskie by dane osobowe były w szczególności prawidłowe oraz w razie konieczności, aktualizowane, a nadto stanowiącemu, iż należy podjąć wszelkie uzasadnione działania, aby zapewnić usunięcie lub poprawienie nieprawidłowych lub niekompletnych danych.

Należy zauważyć, iż wprawdzie karta kredytowa została zniszczona przez Bank w związku z wypowiedzeniem umowy przez Skarżącego, a zatem w tym zakresie dane osobowe Skarżącego nie są już przetwarzane w niepoprawnej formie, jednakże Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nakazał sprostowanie danych osobowych w zbiorach danych Banku, a zatem także w zbiorze, który został przedstawiony na zrzucie ekranowym załączonym do pisma Banku z dnia 18 marca 2011 r. Bank bowiem dalej przetwarza dane osobowe Pana X w niepoprawnej formie w zakresie sposobu realizacji wygasłych zobowiązań, a także dla celów rachunkowych oraz ochrony przed roszczeniami klienta oraz rozpatrywania reklamacji. Innymi słowy, Bank - w celach

archiwalnych - nadal przechowuje dane osobowe Skarżącego w formie niepoprawnej, co stoi w sprzeczności z art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy.

Reasumując, w analizowanej ponownie sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nie uznał argumentów Banku, które nie wskazują na nowe okoliczności w niniejszej sprawie i nie przedstawiają nowych dowodów, a nawet przeciwnie - wskazują na wewnętrzną ich sprzeczność - co w konsekwencji skutkuje brakiem podstaw do zmiany rozstrzygnięcia zawartego w zaskarżonej decyzji. Uzasadnione jest zatem wydanie decyzji przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych utrzymującej w mocy zaskarżoną decyzję z dnia 30 grudnia 2010 r. (sygn. DOLiS/DEC-1420/10/51775, 51776).

W tym stanie prawnym i faktycznym, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak na wstępie.

Decyzja jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych i w zw. z art. 13 § 2, art. 53 § 1 i art. 54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.), od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).